فعالیت ۳/۵ میلیون کارگر در کارگاه‌های زیرزمینی

عضو شورای‌عالی اشتغال از فعالیت ۳/۵ میلیون کارگر در کارگاه‌های زیرزمینی و بدون شناسنامه خبر داد.

به گزارش فارس، علی خدایی گفت: بر اساس برآوردها ۳/۵ میلیون کارگر در کارگاه‌های زیرزمینی فعالیت دارند که آمار آنها در هیچ جا نیست و این کارگاه‌ها غیررسمی و بدون تابلو هستند.

خدایی افزود: برخی از این کارگاه‌ها در خیابان‌های اصلی تهران مانند خیابان جمهوری هستند که کارگران در آنها خیاطی می‌کنند که در ملأعام هستند، اما هیچ‌گونه شناسنامه کارگری در آن کارگاه‌ها وجود ندارد و این به خاطر ضعف نظارت وزارت کار است و این کارگران در کارگاه‌های بدون شناسنامه جزو فراموش‌شدگان به شمار می‌روند. نماینده کارگران در شورای‌عالی کار درباره قراردادهای سفید امضای کارگری گفت: وقتی یك کارگاه غیررسمی و به‌اصطلاح زیرزمینی باشد، قرارداد سفید امضا به وفور وجود دارد.

تصاویر قراردادهای ایران با شرکت‌های پژو، رنو، توتال و ایرباس که نافرجام باقی ماند

آیا «اینستکس» تحریم‌های بانکی، نفتی، خودرو و هواپیما را دور می‌زند؟

دور دور تحریم با اینستکس

امین محمودی
گروه اقتصادی

اروپایی‌ها با گذشت بیش از ۴۰۰ روز از خروج آمریکا از برجام و وعده‌هایی که به ایران درباره حفظ تعهدات اقتصادی خود دادند، روز جمعه خبر از عملیاتی شدن سامانه اینستکس دادند. این در حالی است که این سامانه نه راه را برای صادرات نفت ایران به اروپا باز می‌کند و نه موجب بازگشت بانك‌ها و شرکت‌های اروپایی به ایران می‌شود و نه تحریم‌های آمریکا را دور می‌زند. درواقع بهترین توصیف را برای اینستکس، عبدالناصر همتی رئیس‌کل بانك مرکزی داشته که معتقد است تا زمانی که اروپا از ایران نفت نخرد، اینستکس بی‌فایده است.

به گفته فعالان اقتصادی کشورمان هم اینستکس صرفا یك شرکت اروپایی است و قادر به پر کردن خلأهای ایجادشده در تجارت میان ایران و اروپا پس از خروج آمریکا از برجام و اعمال تحریم‌ها نیست. اردیبهشت سال گذشته پس از خروج آمریکا از برجام و اعلام بازگشت چندمرحله‌ای تحریم‌های اقتصادی علیه ایران، شرکت‌ها و بانك‌های اروپایی فورا ایران را ترك کردند و برخی همچون پژو، رنو، ایرباس و توتال زیر بار تعهدات و قراردادهای خود با دولت کشورمان زدند و زیان‌های سنگینی را به صنعت خودروسازی، شرکت‌های هواپیمایی و صنعت نفت و گاز ایران وارد کردند. دولت‌های اروپایی هم همگی واردات نفت از ایران را به طور کامل متوقف کردند.

نکته مهم آن است که اروپایی‌ها در اظهاراتشان در مورد اینستکس مرتب از واژه تجارت کالاهای مشروع استفاده می‌کنند و منظورشان این است که از طریق این درگاه، معاملاتی انجام خواهد شد که تحت تحریم آمریکا نباشد؛ این یعنی فقط غذا و دارو... و کالاهایی که از همه جا قابل خرید است.

با این حال، به گفته فعالان اقتصادی، اینستکس نمی‌تواند راه را برای بازگشت هیچ یك از شرکت‌های اروپایی به ایران فراهم کند و صادرات نفت به اروپا هم آغاز نخواهد شد؛ بنابراین شرکت اینستکس حتی آب‌باریکه هم در تجارت ایران و اروپا نخواهد بود و فقط یك سرگرمی کودکانه در دنیای تجارت محسوب می‌شود.

چرا بی‌فایده؟

اکنون در حالی که تنها ده روز تا پایان ضرب‌الاجل ایران به طرف اروپایی باقی‌مانده، به نظر می‌رسد آنها همچنان نه تنها اراده‌ای برای اجرای تعهدات خود ندارند، بلکه سعی می‌کنند با اقدامات ناچیز و غیرموثری مانند راه‌اندازی اینستکس (INSTEX)، ایران را به عملکرد خود خوشبین کنند.

اینستکس یك سازوکار مالی اروپایی با ایران برای ادامه مبادلات تجاری است که این کانال مالی در بهمن سال ۹۷ با نام INSTEX در فرانسه ثبت شد. در این سازوکار، مبادلات با یورو انجام می‌شود اما نکته قابل تأمل این است که در این سازوکار قرار نیست ایران پولی دریافت کند، بلکه در مقابل تعهدات طرف‌های اروپایی، برخی اقلام به ایران داده خواهد شد. مسأله مهم‌تر این است که عملا اینستکس هیچ کاری علیه تحریم‌های آمریکا انجام نمی‌دهد بلکه اینستکس تحریم‌های آمریکا را به رسمیت می‌شناسد!

وعده اروپایی‌ها در خصوص راه‌اندازی این کانال مالی تا چند ماه پس از ثبت آن نیز اجرایی نشد و «سگال مندلگر» معاون وزارت خزانه‌داری آمریکا نیز در نامه‌ای که در روز هفتم می (۱۷ اردیبهشت) به مقامات اروپایی نوشت، هشدار داد که سازوکار مالی اتحادیه اروپا برای تجارت با ایران (اینستکس) و همه اشخاصی که به نوعی با آن در ارتباطند، در صورت عملیاتی شدن این کانال مالی با خطر محرومیت از دسترسی به نظام مالی آمریکا مواجه خواهند شد.

به نظر می‌رسد اروپایی‌ها در تلاش هستند تا به‌جای برآورده کردن خواسته‌های اصلی ایران در انجام تعهدات خود و جبران خسارت ناشی از خروج آمریکا، اقداماتی نظیر راه‌اندازی و عملیاتی کردن اینستکس را به عنوان یك اقدام عملی نشان دهند تا ایران از مسیر ضرب‌الاجل خود برگردد.

اینستکس حتی اگر به صورت تمام و کمال اجرایی شده و کارشکنی‌های آمریکا نیز مؤثر واقع نشود، حتی بخش قابل توجهی از خواسته‌های ما در لغو تحریم‌ها و سازوکار انتقال پول را برآورده نخواهد کرد.

بنابراین اگرچه اروپایی‌ها باید همه توان خود را برای راه‌اندازی این کانال مالی به کار بگیرند، ولی باید صریح و شفاف به آنها اعلام شود که مطالبات ایران محدود به راه‌اندازی اینستکس نیست. آنها باید تمامی خواسته‌های جمهوری اسلامی را برآورده کنند؛ خواسته‌هایی که یك بار با امضای سند برجام به آن متعهد شده‌اند؛ و در غیر این صورت ایران بر اساس همین استراتژی دو ماه اخیر خود که بهره‌گیری از حقوق برجامی‌اش برای متعهد کردن طرف‌های دیگر به اجرای تعهدات شان است عمل خواهد کرد.

اینستکس مشکل‌گشا نیست

علی شمس‌اردکانی، فعال اقتصادی در خصوص راه‌اندازی کانال تبادلات مالی ایران با اروپا موسوم به اینستکس گفت: برخلاف معاملات تجاری پس از جنگ جهانی دوم، اکنون سیستم پرداخت‌های بین‌المللی تحت هژمونی آمریکایی‌هاست به همین دلیل این کشور به طور دلخواه در امور تجاری که تشخیص می‌دهد اجازه تخلف را به هیچ کشوری (از جمله کشورهای بزرگ صنعتی) نمی‌دهد.

وی افزود: یکی از هژمونی‌ها در بازار انرژی است، با وجود این‌که ایالات متحده آمریکا از تعهدات بین‌المللی همچون برتون وودز (در سال ۱۹۷۳)، برجام و معاهده پاریس خارج شده است لکن منافعش را به هر نحوی در این معاهدات حفظ می‌کند، مثلا به ژاپن فشار می‌آورد که به دلار نفت خریداری و عربستان به دلار نفت بفروشد تا از حمایت آمریکا برخوردار باشند و عمده این امور را به رهبری صهیونیست بین‌المللی انجام می‌دهد.

عضو اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران اظهار کرد: با این تفاسیر به نظر می‌رسد با راه‌اندازی کامل کانال مالی اینستکس نتوانیم خود را از تحریم‌های آمریکا خلاص کنیم و به عبارت دیگر تحریم‌ها را دور بزنیم.

شمس اردکانی با بیان این‌که مسؤولان دولتی به لحاظ اقتصادی در بحث دشمن‌شناسی بسیار ضعیف هستند، افزود: اینستکس تا جایی که به تجارت‌های بزرگ اروپایی ضرر نرساند، قابل اجراست، لذا مردان انرژی و صنعت اروپایی پیشنهاد داده‌اند یك معاهدات با ایران داشته باشند که این معاهدات با شرکت‌هایی که با آمریکا نیز تعامل دارند، نباشد تا به آنها از این طریق هیچ‌گونه آسیبی وارد نشود.

وی گفت: نفت را می‌توان به اروپایی‌ها فروخت لکن اولاد دارسی مانع از انجام این کار خواهند شد و در زمان مناسب نخواهند گذاشت که منافع کشورمان استیفا شود.

بنابراین سیستم اینستکس برای محصولات پتروشیمی، میعانات گازی و گاز قابل اجراست، ولی نمی‌تواند در زمینه نفت کارایی داشته باشد.

شمس اردکانی با بیان این‌که تنها شرکت‌های کوچك و متوسط می‌توانند با ایران همکاری داشته باشند، تصریح کرد: شرکت پژو نمی‌تواند در ایران سرمایه‌گذاری کند و همچنان باید شاهد تحریم قطعات خودرو باشیم.

وی در پایان گفت: اروپا برای رابطه با ایران با محدودیت‌های زیادی مواجه است به همین دلیل نمی‌توان گفت با اجرای کامل این کانال شاهد تغییرات اساسی در اقتصاد کشور خواهیم بود و به وضعیت مطلوب خودمان که برقراری کامل رابطه تجاری با اروپاست، می‌رسیم.

اروپا قرار بود اس.پی.وی ایجاد کند نه اینستکس

رضا پدیدار، عضو اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران در خصوص راه‌اندازی کانال تبادلات مالی ایران با اروپا موسوم به اینستکس گفت: این کانال به‌تازگی راه‌اندازی شده و نحوه کارکرد آن نیز به تمام وزارتخانه‌های مربوط به فعالان اقتصادی اطلاع‌رسانی شده است لکن هنوز فعال‌سازی یا عملیاتی نشده است به همین دلیل نمی‌توانم بگویم آیا این کانال می‌تواند تحریم‌های آمریکا را خنثی کند یا خیر.

وی افزود: فرمول مراودات مالی بین اتحادیه اروپا و ایران در کانال مالی اینستکس تعریف شده است، به این ترتیب کسانی که کار واردات و صادرات انجام می‌دهند می‌توانند از این کانال مالی که مشابه فرآیند نظام بانکی سوئیفت است استفاده کنند، ولی چون به عنوان یك نمونه اتحادیه اروپا به آن عمل نکرده است و سابقه‌ای در این زمینه وجود ندارد کارشناسان اقتصادی از اظهارنظر در خصوص کارایی آن عاجز هستند. این عضو اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران اذعان کرد: فرآیندی که وزارت خارجه در این زمینه آورده است این است که فعالان اقتصادی می‌توانند از این کانال استفاده کنند و صادرات و واردات خود را از این سامانه که مشابه بانك‌های کوچك و صرافی‌ها عمل می‌کند، انجام دهند. پدیدار در خصوص وضعیت مطلوب رابطه ایران و اروپا گفت: وضعیت مطلوب رابطه اقتصادی ایران و اتحادیه اروپا این است که طرف مقابل کانال مالی موسوم به اس.پی.وی که قبل از اینستکس معرفی کردند و آن را عوض کردند عملیاتی کنند چون آن سامانه مستقیما از طرف نظام مالی سوئیفت عمل می‌کرد، به عبارت دیگر خط مستقیم سوئیفت بین بروکسل (مقر اتحادیه اروپا) و تهران برقرار می‌شد که البته با آن مخالفت شد.

رابطه ایران و اروپا نباید محدود به اینستکس باشد

محمود نجفی‌عرب، عضو اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران درخصوص راه‌اندازی کانال تبادلات مالی ایران با اروپا موسوم به اینستکس گفت: هنوز عملیات اجرایی کانال مالی اینستکس شروع نشده است. اگر آنچه طبق این کانال قرار است اروپاییان به آن الزام داشته باشند محقق شود می‌توانیم شاهد این باشیم که برخی از مشکلات اقتصادی کشور، نه همه آن حل شود. وی با بیان این‌که راه‌اندازی اینستکس هیچ ربطی به فروش نفت به اروپا ندارد، اظهار کرد: اگر این کانال به طور کامل اجرا شود، می‌توانیم قطعات خودرو را که هم‌اکنون تحریم هستیم از اروپا تأمین کنیم.

نجفی‌عرب با اشاره به وضعیت روابط اقتصادی ایران و اروپا گفت: روابط اقتصادی اروپا با ایران باید به نحو نرمالی از سر گرفته شود تا بتوانیم به کشورهای اروپایی صادرات پتروشیمی و فولاد داشته باشیم تا در زمینه تأمین منابع به مشکل برنخوریم، با این حال باید بگویم رابطه ایران و اروپا نباید محدود به راه‌اندازی کانال مالی اینستکس باشد.

انتظار بازگشت پژو را نداشته باشیم

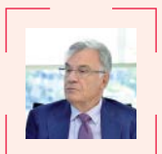

محمدرضا انصاری، نایب‌رئیس اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران در خصوص راه‌اندازی کانال تبادلات مالی ایران با اروپا موسوم به اینستکس گفت: باید از هر ابزاری برای دور زدن تحریم‌های آمریکا استفاده کنیم، زیرا این ابزارها به نوعی امکانات باقیمانده و ایجادشده ایران برای رفع تحریم‌ها محسوب می‌شوند که یکی از این موارد، کانال مالی اینستکس برای رابطه اقتصادی کشورهای اروپایی با ایران است.

وی افزود: اروپاییان تمایل زیادی به همکاری با ایران دارند ولی شرکت‌های اروپایی که معاملات دلاری دارند یا با آمریکایی‌ها همکاری می‌کنند، قادر نخواهند بود با کشورمان همکاری لازم را انجام بدهند. به همین دلیل این کشورها اگر بتوانند کانال دولتی با ایران باز کنند، کشورمان می‌تواند بهره‌برداری اقتصادی از این امر داشته باشد.

نایب‌رئیس اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران اذعان کرد: راه‌اندازی این کانال به این دلیل است که اروپاییان حاضر نیستند بازار ایران را از دست بدهند به همین دلیل اگر ارتباط تجاری دوطرفه حاصل شود شاید ایران نیز بتواند نفت خود را به اروپا بفروشد. انصاری در پاسخ به سوالی درخصوص بازگشت شرکت‌هایی همچون پژو به ایران با راه‌اندازی کانال مالی اینستکس گفت: به هیچ عنوان پژو نمی‌تواند در ایران سرمایه‌گذاری کند، چون این شرکت خصوصی بوده و سرمایه‌گذاران آن یا آمریکایی هستند یا معاملات تجاری وسیعی از طریق دلار با این کشور دارند.

وی تصریح کرد: بخش خصوصی ایران خصوصا در زمینه مواد غذایی امکانات وسیعی دارد به همین دلیل صادرات به اروپا باید به طور وسیع صورت گیرد تا رابطه ایران و اروپا به وضعیت مطلوب برسد البته نباید انتظار داشته باشیم به طور کامل اروپا ناقض تحریم‌های ظالمانه آمریکا باشد.

اینستکس مشکل بانکی را حل نمی‌کند

مسعود براتی، کارشناس اقتصادی

۱. اینستکس دفتری برای ثبت بستانکاری و بدهکاری میان ایران و شرکت‌های اروپایی است.
۲. سازوکاری بر مبنای عدم رابطه بانکی میان ایران و اروپاست، زیرا تراکنش بانکی در اینستکس میان ایران و اروپا انجام نمی‌شود و بانك‌های ایرانی با بانك‌های اروپایی رابطه کارگزاری ندارند.
۳. اگر ایران نفت یا کالایی دیگر به شرکتی اروپایی بفروشد، یا خط اعتباری از جانب اروپا برای ایران باز شود، حساب ایران در اینستکس بستانکار می‌شود.
۴. اگر ایران از یك شرکت اروپایی کالا خرید کند، آن شرکت صورتحساب را به اینستکس می‌دهد و در صورت تأیید، شرکت بدهکار به ایران با شرکت طلبکار تسویه می‌کند.
۵. اینستکس در تجارت با ایران صاحب اختیار است، یعنی می‌تواند درستی یك خرید و فروش را تأیید نکند. کما این‌که اعلام کرده در ابتدا تنها اقلام بشردوستانه را کارسازی می‌کند.
۶. عملا اینستکس قیم خرج کردن طلب‌های ایران از شرکت‌های اروپایی می‌شود.
۷. تحقیقا اینستکس پای خود را از دایره تحریم بیرون نخواهد گذاشت.
۸. تا آمریکا مجوز خرید نفت ندهد اروپا از ایران نفت نمی‌خرد. همچنین اینستکس مراقبت خواهد کرد ایران اقلام تحریمی نخرد و اقلام خریداری‌شده دست نهادهای تحریمی نرسد.
۹. طرف ایرانی اینستکس دو کارکرد دارد، اول ثبت موازی اطلاعات برای مباحث حسابداری، دوم ارائه گواهی مصرف‌کننده نهایی.

اینستکس به زبان ساده...

- صرفا شامل کالاهای غیرتحریمی می‌شود
- فعلا فقط غذا، دارو، تجهیزات پزشکی را مبادله می‌کند
- بدون هر نوع تراکنش بانکی، با تبادل حواله بین واردکننده و صادرکننده اروپایی است
- صرفا پوشش‌دهنده تجارت اروپا با ایران است
- هیچ اجباری به تجارت شرکت‌های اروپایی با ایران نیست
- به دلیل عدم توازن واردات و صادرات ایران. اروپا با مشکل عدم توازن مالی دو طرف روبه‌روست
- راه‌حلی برای فروش مجدد نفت ایران به اروپا ندارد
- هیچ راه‌حلی برای تراکنش بانکی ندارد
- هیچ راه‌حلی برای تجارت با چین و هند و دیگر شرکای بزرگ تجاری ایران ندارد
- به دلیل تهاتر، مشکلات تجار ایرانی دوچندان می‌شود!

نبض اقتصاد

واکنش به تطهیر وزیر اقتصاد رژیم پهلوی

هفته گذشته درگذشت علینقی عالیخانی، وزیر اقتصاد رژیم پهلوی با واکنش عجیب برخی رسانه‌ها و سیاسیون داخلی مواجه شد که از او با عناوینی چون «معمار اقتصاد صنعتی ایران» و شخصیتی در حد «نابغه اقتصادی»، یاد کردند.

دوران تصدی عالیخانی در وزارت اقتصاد رژیم پهلوی (از بهمن ۱۳۴۱ تا مرداد ۱۳۴۸) دوران «تصویب و به اجرا درآمدن اصلاحات شاه موسوم به انقلاب سفید» بود و او پیش از آن کارمند ساواک بود.

دکتر محمد کهندل، اقتصاددان در واکنش به انتشار برخی مطالب درباره علینقی عالیخانی، وزیر اقتصاد ایران در دهه ۴۰ که او را یك اقتصاددان شهیر، برجسته و معمار اقتصاد ایران نامیده‌اند به نود اقتصادی گفت: واقعیت این‌طور نیست، آقای علینقی عالیخانی از وزیران سابق اقتصاد در قبل از انقلاب بوده است که به نظرم اقدام مثبت و خاصی برای اقتصاد ایران انجام نداد، اگرچه امروز لیبرال‌ها و ضدانقلاب می‌گویند او معمار اقتصاد ایران بوده، اما شواهد تاریخی نشان می‌دهد آنچه در سال‌های ۵۰ تا ۵۶ بر سر اقتصاد ایران آمد، نتیجه اقدامات وزیر اقتصاد و دوستانش در دهه ۴۰ بود.

کهندل افزود: من مانده‌ام امروز عده‌ای که اصلا از آن دوران چیزی نمی‌دانند فردی مثل عالیخانی را که ساواکی و آدم امنیتی شاه بود اقتصاددان شهیر می‌نامند. آنهایی که می‌گویند عالیخانی، معمار اقتصاد ایران بوده، به نظرم مطالعات اقتصادی ندارند و کم‌سوادند. آمارها به‌خوبی نشان می‌دهد اقتصاد ایران در اواخر دهه ۴۰ و اواسط دهه ۵۰ به ویرانه‌ای تبدیل شده بود که این ویرانگی از تبعات وزارت مرحوم عالیخانی بوده است.

یادداشت

فاصله فراوان اینستکس با انتظارات ایران

ادامه از صفحه اول

ممکن است افرادی در پاسخ به این گزاره بگویند پس چرا بانک‌های توسعه اروپایی پاپیش نمی‌گذارند؟ پاسخ این است که هرچقدر شرکت‌های اقتصادی از لایه ملی به سمت بین‌الملل توسعه پیدا کنند، به‌جز خود شرکت، افراد آن‌هم می‌توانند مورد حمله‌های تحریمی واقع شوند. طبعاً علاقه یک‌طرف بین‌المللی‌تر مثل بانک توسعه اروپایی نسبت به این موضوع (همکاری با ایران) بسیار اندک خواهد بود اما در رده شرکت‌های ملی-دولتی این مشکلات تا حد زیادی برطرف شده است.

۲- راه دوم، کار کردن با طرف‌های اروپایی از طریق شعب و زیرمجموعه‌های آنها در چین است که تحریم‌پذیری بسیار کمی دارد زیرا راه‌حل‌های متعددی برای انتقالات مالی در چین وجود دارد که طرف آمریکایی قادر به تحریم آن نیست.

بنابراین اینستکس نه تنها سقف توانایی اروپایی‌ها نیست بلکه حتی کف توانایی آنها هم نیست، البته مقصود این نیست که بگوییم مرگ بر اینستکس و نگاه سلبی به آن داشته باشیم بلکه به همین معامله اینستکس هم می‌شود نگاه ایجابی داشت. به طور مثال در سمت چپ ترازنامه اینستکس یک خط اعتباری بلندمدت گذاشته شود که به هیچ وجه یوزانس (وام‌های کوتاه‌مدت) نباشد. همچنین اینستکس مابه‌ازای نفتی باید داشته باشد. پس اگر ادعای اروپا این است که باید دو سال دیگر تا پایان دولت ترامپ صبر کنیم، پیشنهاد اولیه ایران باید این باشد که یک خط اعتباری ۴۰ میلیارد یورویی دوساله که مابه‌ازای آن تحویل نفت در داخل خاک ایران به اروپایی‌ها باشد، از جانب اروپا اعطا شود. البته باید این را هم گفت که اساساً و لزوماً رفتن به سمت خط اعتباری غلط نیست، به شرط آن که ایران در کنار همه مشکلات دیگرش مشکل بدهی خارجی هم پیدا نکند. اگر مثل خط اعتباری اروپا جدی‌تر شود، ایران باید یک فهرست با تفسیر گسترده‌تر از کالاهای غیرتحریمی آماده کند که فراتر از غذا و دارو باشد و به صورت هوشمندانه روی خطوط قرمز حرکت کند و این را روی میز طرف اروپایی بگذارد. ما باید رویکرد ایجابی نسبت به این موضوع داشته باشیم اما حتی اگر این اصلاحاتی که بنده پیشنهاد می‌دهم یا هر کس دیگری پیشنهاد دهد بخواهد انجام شود به هیچ وجه نبایستی اقدام ایران در گام دوم موضوع هسته‌ای خودش متوقف شود. به این خاطر هنوز این موضوع با آنچه ایران مابه‌ازایش رفتار هسته‌ای خود را متوقف کرد (که برجام بود) خیلی فاصله دارد و اصلاً اگر این تصور به وجود آید که ایران در قبال این راه‌اندازی نصفه‌ونیمه و بدون جان اینستکس، بایستی از اتمامِ حجت هسته‌ای خود عقب بکشد حداقل به لحاظ فنی و اقتصادی غلط است.